

tvivler jeg meget om, at den kan. Hvor er Grændsen mellem Kunst og Haandværk f. Ex. i Elfenbeen? Ved mangfoldige Arbejder er det aldeles umuligt at sige, hvor Kunsten begynder og hvor Haandværket ender. Ligger Forstjellen maaskee deri, at i det ene Tilfælde en Mand er stemplet paa et Akademi som Kunstner, og i det andet selv har arbejdet sig op til i smagfulde Former at kunne udføre et kunstnerisk Arbejde, der i sig selv er et kunstnerisk Arbejde? Vil det ikke være nødvendigt, at Enhver, før at den Lov kan faae nogen Betydning for ham, maa lade sig lyse i Kunst og Kjøb som Kunstner og afstede den Bekjendtgjørelse: „Jeg Underkrevne er fra idag af at betragte som Kunstner og forlanger, at mine Arbejder skulle henregnes under denne Lov“? Denne Lov har efter min Anskuelse ingen virkelig Betydning. Der er et andet Spørgsmaal, som det ogsaa forekommer mig ikke er gjort klart i Loven. Naar en Mand hos en Kunstner, en Billedhugger eller en Maler lader udføre et Arbejde, til hvilket denne selv i det Væsentlige giver Ideen, og som bliver meget dyrt betalt, idet vedkommende Kunstner siger: jeg skal ikke alene betales for mit haandværksmæssige Arbejde, men ogsaa for min Idee og Opfindelse, hvem har saa Ret over dette Arbejde til at lade det fleerfoldige, enten Kunstneren, der har frembragt det, eller den, der eier det? Naar denne Lov træder i Kraft, saa kunde det synes, som om den, der skaffer sig et Kunstværk, maatte lade sig give en Erklæring af Kunstneren om, at han besad det med Hånd, Haar og Krop, da han ellers kunde resitere, at hvergang han lod en faae Lov til at kopiere eller tage Afstøbning deraf, kunde Kunstneren forlange endnu en gang Betaling derfor. Der mangler efter min Mening flere væsentlige Begrænsninger ved denne Lov, og den vigtigste af alle er den: at vide, for hvem denne Lov gjælder. Der er ikke nævnt Billedhuggere, der er ikke nævnt Malere — men der er nævnt Arkitekter. Naar nu en Muurmester, som ikke kaldes Arkitekt, bygger en Bygning, der har alle de Egenskaber, som den arkitektoniske Udførelse ellers skal give, skal han da betragtes som den, der besidder denne Facade i den Betydning, som Loven her har fastsat, eller skal han ikke besidde den saaledes? Han er ikke Arkitekt,

har han saa ikke den samme Ret, som hvis han var det? Det forekommer mig, at Loven i denne Henseende er overordentlig lidet klar og fuldstændig. Der staaer i § 1 Noget, hvoraf man kunde formode, at dersom en Porcellæns-kop af en ganske ny Form kom ud i Verden og en Pottemåger kjøbte den uden at lægge Mærke til, at den havde en ny Form, og eftergjorde den i Pottemågerarbejde, saa skulde han være ifalden Straf. Jeg kan nok see, at der er en Indskrænkning med Hensyn til, hvad der er offentlig udstillet, men er det offentlig Udstilling, naar en Gjenstand er i Handelen, kan enhver Gjenstand, der har været udstillet til Salg, være at betragte som Noget, man uden videre har Lov til at kopiere? Naar et Maleri f. Ex. staaer i Vinduet hos en Malerihandler, er det saa derved overgivet til Eftergjørelse? Man har ikke ved denne Lov vidst at gjøre det klart, med hvem man egentlig beskæftiger sig, saaledes som man har kunnet gjøre det med Hensyn til Skrifter. Jeg troer, at denne Lov egentlig burde lyde saaledes, at Enhver, som havde gjort et nyt, selvstændigt Arbejde, for hvilket han krævede den Art Eiendomsret, som her er omtalt, skulde kunne erholde den ved en offentlig Bekjendtgjørelse, hvori han selv tillagde sig denne Rettighed. Jeg seer ikke, hvorfor ikke Enhver som helst skulde kunne tillægge sig denne Ret for et hvilket som helst Arbejde, der udgik fra ham, uden at der bevislig var gjort noget Tilsvarende af nogen Anden. Jeg begriber meget godt, at man bestræber sig for at opretholde en Eiendomsret for de Personer, der selvstændig have udfundet noget Nyt, men jeg troer ikke, at de løse Begrænsninger, der findes i Loven, kunne være tilstrækkelige. Hvor er Grændsen mellem en Kunstmaler, som er hørt op at være Kunstner, og en Anden, som ved sit Arbejde er bleven Kunstner? Det er der Ingen, der kan sige. Der er mangen en Mand, der har begyndt som Kunstmaler, vundet Medailler ved Akademiet og altsaa faaet Kunstnerpræget, og senere er gaaet over til at erhverve sig sit Brød ved at male Huse og i Grunden glemt at være Kunstner; er han nu ogsaa for sin Husemaling berettiget til denne Eiendomsret? Jeg troer, at man ved nærmere Overveielse vil finde, at denne Lov